

[Anker Lau.]

hel del af disse giver mig medhold i min fremstilling af, hvorledes den påståede prisnædgang er fremkommet, nemlig på bekostning af en lang række af de fordele, som den frie omsætning nu engang byder på. Der er imidlertid nu frembragt et interessant materiale, og det må så blive det kommende udvalgs opgave at diskutere det.

I øvrigt har udvalget sidste år kun holdt sættemøde og et enkelt almindeligt møde, hvor vi modtog nogle deputationer, der ikke ligefrem gav udtryk for tilfredshed med ordningen. Men ude i det daglige liv går ikke desto mindre denne socialisering sin fortsatte gang; man står således i Kolding over for at indføre det fulde monopol. Hvis det regerende byrådsflertal vil det — og det ser sådan ud — vil der kun blive ét mejeri med ret til mælkehandel; og her i København ser det ud til, at udviklingen tenderer hen imod, at de tre store mejerier søger at æde sig længere og længere ind i de mindre mejeriers område; man foretager betydelige kapacitetsudvidelser, som — hvis der overhovedet skal være nogen mening i denne sag — var rimeligere at gennemføre i de mejerier, der ligger i periferien. Men alle disse ting må vi naturligvis også diskutere i det kommende udvalg.

Jeg har egentlig svært ved at forstå, at den højtærede minister har fremsat dette lovforslag på ny. Det er jo ikke nødvendigt, og meget taler for, at man ser tiden an endnu et stykke tid og tænker noget dybere over tingene, inden man lovfæster, at næringsfriheden ikke mere eksisterer på dette område.

Vi har fået en række henvendelser udefra i denne sag, og deriblandt én, som jeg synes burde gøre et særligt indtryk på den højtærede minister for handel, industri og søfart, idet alle de erhverv, hvis trivsel den højtærede minister er sat til at varetage, plus Landbrugsrådet i fuld enighed har henvendt sig til foketinget og skarpt protesteret imod det, der her er ved at ske.

I foråret lagde jeg mærke til, at den højtærede minister — jeg tror, det var ved behandlingen af lovforslaget om indseende med priser — kom med en lille hentydning til denne henvendelse og bemærkede noget om, at hun ikke kunne forstå, at bl. a. rederne, forsikringsfolkene, håndværkerne

o. s. v. begyndte at blande sig i mælkehandelen. Det er jo netop det tragiske, at den højtærede minister ikke synes at forstå noget sådant. Samtlige erhverv forstår imidlertid, hvad denne sag betyder, og man vender sig derfor i enighed mod de socialistiske principper, som her for første gang søges lovfæstet.

Der kan være megen uenighed mellem de forskellige erhverv i det daglige — og det er vel vor opgave herinde at søge at dele sol og vind lige mellem dem og den øvrige befolkning — men så meget mere grund er der til at påskønne den solidaritet, der her er givet udtryk for i en sag, som kan få vidtrækkende konsekvenser. Jeg henstiller til i alt fald de liberale partier i denne sal at skænke denne henvendelse opmærksomhed, og da jeg lægger megen vægt på, at den findes i Folketingstidende i forbindelse med denne sags behandling, vil jeg — med den højtærede formands tilladelse — citere den i sin helhed:

„Uanset det forelagte forslags større eller mindre direkte erhvervsmæssige interesse for de underskrivende erhvervsorganisationers medlemmer ønsker organisationerne så indtrængende som muligt at fraråde folketinget at vedtage forslaget.

Den omstændighed, at der ved en kort bemyndigelseslov af 5. august 1940 efter landets besættelse blev givet handelsministeren beføjelser til at træffe foranstaltninger vedrørende bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, kan ikke motivere, at en permanent lov nu bygges op over den bekendtgørelse, som handelsministeriet med hjemmel i bemyndigelsesloven udstedte den 19. august 1940.

Tværtimod må det anses for rimeligt, at den nævnte bemyndigelseslov af 1940 ophæves, og at de i henhold til denne lov truffene ekstraordinære foranstaltninger afvikles i lighed med restriktionsafviklingen på andre erhvervsområder.

I stedet har handelsministeren foreslået, at oprettelse af mejerier og faste udsalgssteder for mælk og fløde i Storkøbenhavn og købstæderne fortsat gøres afhængig af tilladelse fra kommunalbestyrelsen.

Samtidig begrænses dispositionsfriheden inden for erhvervet i så høj grad, at de næringsdrivende ganske gøres afhængige